

اگر فرزندتان در درس ریاضی ضعیف است ...

بسیاری از اولیا برای کمک به کودک خود در آموختن ریاضیات، سعی می کنند به روشهای گوناگون متصل شوند تا مفاهیم پیچیده ی ریاضی را به او بیاموزند ...

بسیاری از اولیا برای کمک به کودک خود در آموختن ریاضیات، سعی می کنند به روشهای گوناگون متصل شوند تا مفاهیم پیچیده ی ریاضی را به او بیاموزند. برای اینکه کودک بهترین کمک را دریافت کند، باید هدف را ایجاد اشتیاق هرچه بیشتر در نظر گرفت و سعی کرد تا آنجا که ممکن است فشار را کاهش داد. انگیزه ی یادگیری را با نشان دادن کاربرد گسترده ریاضی در زندگی روزمره و اینکه خود اولیا احساس منفی خود را از ریاضی به کودک القا نکنند، می توان فوی تر ساخت.

سعی کنید احساس شخصی شما نسبت به ریاضی، شناخت کودک را از دنیای اعداد و محاسبات تحت تاثیر قرار ندهد. زمان روش های آزار دهنده ای برای آموزش مفاهیم ریاضی سپری شده و نگاه جدید سعی در هر چه بیشتر کاربردی تر ساختن این آموزش دارد تا آموخته های کودکان با جهان واقعیت سازگارتر باشد.

با کاربرد روزمره ریاضی در زندگی، کودک به اهمیت این مهارت پی خواهد برد. مثلا به هنگام پرداخت صورت حساب خرید یا اندازه گیری متر از منزل یا محاسبه وزن مواد غذایی در آشپزی، می توان کودک را به کمک طلبید. با توضیح شغل های مختلف مثل مهندسان، دارو سازان و ستاره شناسان، دید گاه او به کاربرد ریاضی گسترده تر خواهد شد.

با صدای بلند حساب کردن در منزل یا فروشگاه، که روند محاسبه را به کودک نشان می دهد نیز روش موثری است. مثلا، وقتی کودک از شما تقاضای شیرینی می کند با گفتن اینکه "خوب، اگر از این پنج شیرینی یکی را تو بخوری و یکی هم خواهرت بخورد برای من و پدرت چند تا باقی می ماند؟" از او بخواهید که او هم با صدای بلند حسابش را به شما بگوید. مهمتر از جواب درست یا نادرست او، روالی است که او برای رسیدن به جواب استفاده می کند.

بسته به علاقه کودک و البته نظر معلم او، گاهی و نه همیشه، ماشین حساب و نرم افزار های رایانه ای برای ایجاد هیجان نسبت به مفاهیم ریاضی و محاسبات مفید خواهد بود.

یک ساعت عقربه ای برای کودک تهیه کنید. گاهی از او سنوالاتی در مورد زمان بپرسید. مثلا: "اگر برادرت ساعت 4 بیاید، چند دقیقه ی دیگر باید منتظر باشیم؟" از کودک بخواهید وزن اشیا، لوازم منزل، کتاب و ... را حدس بزند. خود شما هم حدس بزنید و بعد با ترازو تعیین کنید که کدام یک نزدیکتر حدس زده است. یک روش دیگر جمع زدن اندازه ی قد یا وزن اعضای خانواده است تا معلوم شود در مجموع قد یا وزن خانواده شما چقدر است. این روش برای تمرین جمع اعداد سه یا دو رقمی مناسب است.

بازی های خرید و فروش با مقدار های مختلف پول کودک را با مفهوم پول و محاسبه آن آشنا می کند. بازی هایی مثل مونی پولی، هنوز برای بسیاری از اولیا و کودکان جالب است. یک بازی دیگر هم پیشنهاد می شود: با کمک یک تاس اعداد، اعضای خانواده عددی را بین یک و شش بدست می آورند و برابر آن سکه معینی - مثلا یک تومانی - دریافت می کنند، وقتی مجموع سکه ها به رقمی قابل تعویض رسید، آنرا با اسکناس یا سکه ی پر ارزش تر، معاوضه می کنند. وقتی بودجه فرضی تمام شد، کسی که بیشترین میزان پول را بدست آورده است، برنده می شود. در مثالی دیگر، می توان کودک را با بودجه ای معین برای خرید لوازم یک وعده غذا به حساب دعوت کرد و دید که چطور بودجه بندی را می آموزد و آیا حدس های او قابل انجام است؟ و اگر چنین بود بر همان اساس خرید انجام بشود.

یک روش برای آشنایی وی با مفهوم حجم، وزن و نسبت این است که با کمک ظروف اندازه گیری از او بخواهید مقادیر برنج، حبوبات یا مایعات را برای تهیه ی غذا پیمانه کند.

گاهی اولیا نگران توان یادگیری فرزندشان هستند. در این شرایط، معلمان بهترین داور را عرضه می کنند زیرا امکان مقایسه کودک را در کنار همکلاسان دیگر و شرایط مختلف مدرسه دارند. علائمی مانند مشکل در یاد آوری ارقام، اشتباه نوشتن اعداد مثلا 7 با 8 یا 3 با 2، کلافه شدن و بیقراری هنگام کار با ارقام، ناتوانی در دنبال کردن دستور العمل های ساده ریاضی، ناتوانی در درک مفاهیم ذهنی مثل بزرگتر و کوچکتر یا قبل و بعد یا کم سن تر و مسن تر و اضطراب بالا در مورد تکالیف ریاضی که اگر همه یا اغلب شان در یک کودک دیده شود باید با معلم کودک صحبت نمود. چون قبل از آنکه تشخیص اختلال یادگیری مطرح شود باید این احتمال که شاید کودک تحت فشار زیاد تر از حد توان است یا نیازمند تمرین هایی مانند آنچه در بالا ذکر شد است، رد شود. سرانجام ممکن است اولیا و معلم، به این نتیجه برسند که کمک روانپزشکی برای کودک لازم است.

منبع: www.parswoman.com